

पादमूले प्रविशंतं क्षमापयिष्यंतमिव मत्वाऽह शिरसि न्यस्तं पादं विसृज तथाप्यमुंचंतमाह वेद्वीति मुकुंदादभ्येत्यततः शिक्षित्वेत्यर्थः दौत्यैर्दूतकर्मभि
 श्चाटुकारैः प्रियोक्तिरचनाभिः अनुनयविदुषः प्रार्थनाचतुरस्य ते तव सर्वमहं वेद्वि मुकुंदवत्त्वमप्यविश्वसनीय इति भावः ननु तेन किमपराद्धं तत्राह
 स्वरुत इति स्वरुते कृष्णकृते तदर्थमेव विसृष्टा अत्यपत्यन्यलोकाः अपत्यानि पतयश्चेतीह लोका अन्यलोका धर्मसाध्याश्च याभिस्ताः नः अकृतचेताः
 असंयतचित्तः यो व्यसृजत् अस्मिन् किनु संधातव्यमिति ॥ १६ ॥ किंच कृष्णस्य पूर्वाणिकर्माण्यनुसंधाना बिभेम्यहमस्मादित्याह मृगयुरिवेति मृग
 युरुब्धक इव यः कपींद्रं वालिनं विव्यधे अविध्यत् लुब्धधर्मा क्रौर्यवान् अलुब्धधर्मेति वा लुब्धको हितन्मांसमत्तुकामो विध्यति अयंतु न तथा अतो
 दृथा कठिन इत्यर्थः तथा स्त्रियं शूर्पनखाम् स्त्रीजितः सीता परतंत्रः काम एव यानं प्राप्ति साधनं यस्यास्तां विरूपां छिन्नकर्णनासिकाम करोत् दाशरथिरू
 पेण तथा बलिमपि तद्वत्तं बलिमत्त्वा भक्षयित्वा ध्वां क्षवत्काकवत् अवेष्यत् बंध वामनरूपेण बलिमत्त्वाऽधोक्षिपत् विष्टपादिति पाठे बलिपूजां गृही

विसृज शिरसि पादं वेद्व्यहं चाटुकारैरनुनयविदुषस्तेऽभ्येत्य दौत्यैर्मुकुंदात् ॥ स्वरुत इह विसृष्टा पत्यपत्यन्य
 लोका व्यसृज दकृतचेताः किनु संधेयमस्मिन् ॥ १६ ॥ मृगयुरिव कपींद्रं विव्यधे लुब्धधर्मा स्त्रियमकृतविरू
 पां स्त्रीजितः कामयानाम् ॥ बलिमपि बलिमत्त्वाऽवेष्यत् ध्वां क्षवत्स्तदलमसितसख्यैर्दुस्य जस्तत्कथाऽर्थः
 ॥ १७ ॥ यदनुचरितलीलाकर्णपीयूषविप्रुट्सकृददनविधूतद्वंद्वधर्मा विनष्टाः ॥ सपदि गृहकुटुंबं दीनमुत्सृ
 ज्य दीना बहव इह विहंगा भिक्षुचर्यां चरन्ति ॥ १८ ॥

त्वाविष्टपात्स्वर्गात् अधोऽक्षिपदित्यर्थः तत्तस्मादसितस्य
 कृष्णस्य सख्यैरलम् एवं चेत्किमिति तं नित्यं गायथ तत्राह दुस्य जस्तु तस्य कथारूपोऽर्थ इति ॥ १७ ॥ अपिच जानीम एव तत्कथाऽपि त्रिवर्गलतामूलो
 न्मूलनीति तथाऽपि न त्यक्तुं शक्नुमः किं कुर्म इत्याह यदनुचरितेति यस्यानुचरितं लीला तदेव कर्णपीयूषं तस्य विप्रुट् कणिका तस्याः सकृददनं सेवनं तेन
 विधूतानिरस्ता द्वंद्वधर्मा रागादयो येषां ते अतएव विनष्टाः असत्तुल्याः दीनं दुःखितं गृहकुटुंबं विहाय दीना भोगहीना विहंगा अपि भिक्षुचर्यां प्राणवृत्ति
 मात्रं चरन्ति अतस्माज्यस्तथाऽपि त्यक्तुं न शक्नुम इति निंदा परत्वेऽयं तावत् श्रौतोऽर्थः दुस्य जत्वेऽपि पारमार्थिकोऽयमर्थः विधूतद्वंद्वधर्मा इत्यंतः समासः
 पूर्ववत् ततस्ते च ते अविनष्टाश्चेति समासः इतरे पुनर्द्वंद्वधर्माणो विनष्टा एव सपदि तत्क्षणमेव दीनं तुच्छं गृहसहितं कुटुंबं विहाय दीना इव अकिंचनाः धीरा
 इति वा पाठः बहवो विहंगा हंसा इव सारासारविवेकचतुराः भिक्षुचर्यां पारमहंस्यं चरन्ति तस्मादेवं परमपुरुषार्थरूपत्वात् दुस्य ज एव तत्कथाऽर्थ इति १८